

Njemačkoj. Vlačić se već tada zauzimao za svoje zemljake u Istri i naročito za Lupetinu, koji je već bio u tamnici u Veneciji. Ali nigdje više nema spomina o tome putu i Vlačić kad govori o putu u Istru spominje samo put 1563. S toga nije isključeno, da je Vlačić 1543. samo htio da putuje, i tada mu je Luther napisao ono pismo, koje je Vlačić, a može biti i sam Luther predao nekome drugome. Sada na putu u Istru zaustavljao se u Kranjskoj i Štajerskoj, razgovarao je sa hrvatskim i slovenskim protestantima. Kao rezultat ovoga puta spominje se da je tada prodao jedan dio svoga imanja u Istri. Ne zna se gdje je bilo to imanje. Vlačić je bio ovlastio nekog Perlensteinera (Preger, II., str. 177.) da vodi brigu oko prodaje tog imanja, koje je sigurno bilo negdje u okolini Labina. Po svoj prilici je u taj čas imanje bilo na teritoriji koju je držala austrijska vojska. Granica u Istri između venecijanskog i austrijskog posjeda je bila vrlo pomična. Ali nije prodaja imanja bio jedini cilj Vlačićeva puta. Gradski senat u Regensburgu odbio je molbu njegovu i Galla za otvaranje Akademije. Vlačić je pomišljao da akademiju otvori u Celovcu, gdje bi bio među Slovencima i bliže Hrvatima, a ipak zaklonjen od turskih bojišta. Vjerovatno je mislio to isto i za Ljubljanu ili Graz. Celovac (Klagenfurt) Vlačić izrično spominje u jednom pismu Gallusu još 1562., ali se boji da će i u tom gradu naići na otpor gradskog senata. Poduzetljiv praktičan i realan, kakav je bio, Vlačić je na tom svom putu pokušavao da nađe i sredstva za svoju akademiju. U tom cilju obraćao se kranjskim staležima i razgovarao sa Klombnerom. I njegov memorandum upućen tada Veneciji, o koristima što bi venecijanska republika imala, ako bi pristupila protestantizmu imao je isti cilj.

1564. umire Vlačiću prva žena, pri dvanajestom porodu. Ona je bila kćerka Mihaela Faustusa, pastora u Dabrunu »siromašnog i pobožnog starca, koji